

त्रयोदशः पाठः सत्सङ्गतिः

सतां सङ्गतिः सत्सङ्गतिः कथ्यते । अस्मिन् संसारे यथा सज्जनाः तथा दुर्जनाः अपि सन्ति । यद्यपि पूर्वजन्मनः गुणदोषौ अपि मनुष्ये जन्मना आगच्छतः । तथापि नहि कोऽपि जनः जन्मतः दुर्जनो वा भवति अपितु मानवे संसर्गस्यापि विशेष रूपेण प्रभावः भवति । यः यादृशेन पुरुषेण सह सङ्गतिं करोति, यादृशेन पुरुषेण सह तिष्ठति, च (उपविशति), खादति, पिबति, आलापसंलापौ च कुरुते, तस्य तादृशः एव स्वभावो भवति । यदि सज्जनैः सह सङ्गतिः भवति, तर्हि नरः सज्जनः भवति । चेत् दुर्जनैः सह सङ्गतिः भवति तर्हि सः दुर्जनः भवति, इति प्रकृतिनियमः । अतएव नीतिकाराः कथयन्ति—

‘संसर्गजा दोषगुणाः भवन्ति’ ।

सत्सङ्गेन मनुष्येषु बहवः गुणाः उद्भवन्ति । सत्सङ्गेन मनुष्यः विवेकवान् श्रद्धावान् शीलवान् परोपकारी भक्तिमान् च भवति । दुर्जनानां सङ्गकरणेन तु दुर्गुणाः एव प्रादुर्भवन्ति । सत्यमेव मानवजीवने सत्सङ्गः उन्नतेः सोपानमस्ति । अतः सर्वदा सत्पुरुषाणाम् एव सङ्गतिः कर्तव्या । शास्त्रस्य तु अयं निर्देशः अस्ति यत् विद्यालङ्कृतः अपि दुर्जनः परिहर्तव्यः । यथा—

“दुर्जनः परिहर्तव्यः विद्यालङ्कृतोऽपि सन् ।”

मणिना भूषितः सर्पः किमसौ न भयङ्करः ।।

यद्यपि वर्तमानयुगे सज्जनानाम् अभावः प्रायेण दृष्टिगोचरः भवति तथापि सत्सङ्गस्य महत्त्वं विज्ञाय आत्मनः कल्याणाय च प्रयत्नेन सत्सङ्गः एव करणीयः । सत्यमेव सत्सङ्गतिविषये उक्तम्—

जाड्यं धियो हरति सि चति वाचि सत्यं

मानोन्नतिं दिशति पापमपाकरोति ।

चेतः प्रसादयति दिक्षु तनोति कीर्तिम् ।

सत्सङ्गतिः कथय किं न करोति पुंसाम् ।।

एका कथा प्रचलिता एकस्मिन् नीडे द्वौ शुकौ न्यवसताम् । दैववशात् एकः शुकः सन्ताश्रमे अवसत् । द्वितीयः चौरस्य गृहे न्यवसत् । सन्ताश्रमे सन्तस्य सद्विचारेण प्रभावितो भूत्वा प्रथमः शुकः सत्यं वदति स्म । परं द्वितीयः चौरस्य आचरणप्रभावेन मिथ्या वदति स्म । अतः सतां सङ्गतिः श्रेयस्करो भवतीति ।

शब्दार्थः

संसर्गजाः—मिलने या साथ होने से उत्पन्न । बहवः—बहुत (बहुवचन) । प्रादुर्भवन्ति—उत्पन्न होते हैं । यादृशः—जैसा । सोपानम्—सीढ़ी । विद्यालङ्कृतः—विद्या से युक्त शोभ्यमान । असौ—यह (अदस् पु.) विज्ञाय—जानकर । जाड्यम्—मूर्खता को । धियः—बुद्धि की । दिशति—देती है । अपाकरोति—दूर करती है । प्रसादयति—प्रसन्न करती है । दिक्षु—दिशाओं में । तनोति—फैलाती है । पुंसाम्—मनुष्यों का । एकस्मिन् नीडे—एक घोंसले में । न्यवसताम्—निवास करते थे । अवसत्—रहता था । वदति स्म—बोलता था । श्रेयस्करो—श्रेष्ठ होती है ।

अभ्यासप्रश्नाः

प्रश्न 1 निम्नलिखित प्रश्नों के उत्तर दीजिए -

- क. मानवे कस्य प्रभावः भवति ?
- ख. सत्सङ्गेन मनुष्यः कीदृशः भवति ?
- ग. दुर्जनानां सङ्गेन किं भवति ?
- घ. उन्नत्याः सोपानं किम् अस्ति ?
- ङ. शास्त्रस्य कः निर्देशः अस्ति ?
- च. सत्सङ्गतिः किं करोति ?
- छ. सतां सङ्गतिः कीदृशी भवति ?

भावबोधप्रश्नाः-

प्रश्न 2. निम्नलिखित पदों में विभक्ति, वचन एवं लिङ्ग बतायें-

(क) सताम्	(ख) संसारे	(ग) दुर्जनैः	(घ) नीतिकाराः
(ङ) विवेकवान्	(च) आत्मनः	(छ) अस्मिन् नीडे	(ज) सन्ताश्रमे

प्रश्न 3. निम्नलिखित पदों का विग्रह करें और समास का नाम बतायें-

(क) सत्सङ्गतिः	(ख) गुणदोषौ
(ग) मानवजीवने	(घ) सत्पुरुषाणाम्

बोधविस्ताराः

रिक्त स्थान की पूर्ति कीजिए -

- (क) सतां सङ्गतिः..... कथ्यते ।
- (ख) सत्सङ्गेन मनुष्येषु आयान्ति ।
- (ग) मानवजीवने सत्सङ्गः..... अस्ति ।
- (घ) विद्यालङ्कृतः अपि परिहर्तव्यः ।
- (ङ) सतां सङ्गतिः भवति ।

प्रश्न 4 संस्कृत में अनुवाद कीजिए-

- (क) संसार में सज्जन भी हैं ।
- (ख) मनुष्य पर संसर्ग का प्रभाव पड़ता है ।
- (ग) वर्तमान युग में सज्जनों का अभाव दिखाई देता है ।
- (घ) सत्सङ्ग से मनुष्य की उन्नति होती है ।
- (ङ) सत्सङ्गति श्रेयष्कर होती है ।

प्रश्न 5. संधि विच्छेद करते हुए संधि का नाम एवं नियम बताइए-

यद्यपि, मनुष्योपरि, विद्यालङ्कृतः, भवतीति ।

प्रश्न 6. हिन्दी में व्याख्या करें-

- (क) सतां सङ्गतिः सत्सङ्गतिः कथ्यते ।
- (ख) सत्सङ्गतिः कथय किं न करोति पुंसाम् ।
- (ग) दिक्षु तनोति कीर्तिम् ।
- (घ) सत्सङ्गतिः श्रेयस्करो भवतीति ।

प्रश्न 7. (क) सत्सङ्गति पर संस्कृत में पाँच वाक्य बनाइए ।

(ख) सत्सङ्गति के दो पद्य कण्ठस्थ कीजिए ।

